

قاوهی ساردی کاکي نووسهر

دهمهوی دان به شتیکدا بنیم !

من چند سال له مهویش ، شیتانه عاشق بووم ، نهو کاتهی که تهنیا ده سالن بووم ، عاشقی کچیکی لاواز و بالا بهرز بووم که چاوبلکه یه کی قورسی له چاو بوو ، پازده سال له من به تهمه نتر بوو ، نهو هموو روژیک دههات بو مائی پیره ژنیکی دراوسیمان که فیری پیانو بیت .

زهنگی ده رگای مائی پیره ژنه که تیکچبوو ، به جوژیک که خوشه ویستی سهردهمی مندالی من ناچار بوو که زهنگی مائی نیمه لیبدات ، منیش هموو روژیک به جلی ئوتوگراو ده چوممه بهر ده رگا تا کوو ده رگای بو بکه مهوه ، نهویش ده یگوت : سپاس نازیزم ، بی دین ! چهنده خوش وشه نازیزم له زمانی دههاته ده ر .

پیره ژنی دراوسی چند مانگیک بوو که ناههنگی زه ریای قووی چایکو فسکی دهوتهوه و به خوشیهوه نهویش هینده کهم توانا بوو که نهیده توانی فیری وانکه بیت ، هر چهنده که راهینانی به ردهوام به سهر بی تواناییه که یدا زال ده بوو ، به جوژیک که ورده ورده فیری وانکه ده بوو .

بهلام لهم لای مائی پیره ژنه کهوه باروودوخی من باس نهدهگرا ، چون دنیا بووم که پیره ژنی دراوسی تهنیا نه ناههنگه ده توانیت بلیتهوه و پاش نهوه ، نازیزم وتنهکان و دهنگی زهنگهکان نامینیت .

هر له بهر نهوه هموو توانایی خومم به کار هینا که روژیک به نهوپه پری بزوی خومهوه و به نهینی چهنده لاپه ره له نوتی ناههنگه کهم دزی و لاپه ره کانیم جیبه جی کرد و له سهره تاوه نووسیمهوه و خستمهوه سهر جیگای خوی .

لهو کاته دا دهنگیک له گویمدا ده زرينگایهوه ، پیم واییت روچی چایکو فسکی بوو .

روژه کانی دواتر کچه که دیسان هاتهوه و دهستی کردهوه به پرؤفه ی زه ریای قوو ، گومانم له وه دا نییه که هموو قووه کانی زه ریا که تیکچبوون ، پیره ژنه که دهینالاند ، روچی چایکو فسکی له گوژدا ده له رزیبهوه .

تهنیا که سیک که لهم نیوه دا چیژی ده برد من بووم ، چون دنییا بووم که پیره ژنه که هوش و هواسی وه های نه ماوه که بزانیته نوته کان تیگدراون .

هموو شتی به دلی من بوو ، هموو روژی دهنگی زهنگ ، هموو روژی " سپاس نازیم " و هموو روژی دهنگی پیاو خراپتر ده بوو له دوینی .

پیره ژنه که مرد ، و ابرانم دیتی کرد ، پاش نهوه کچه کهم نه بینیه وه ، تا کوو بیست سالی دوایی که ئەم کچه له شاره کهی ئیمه دا کونسیرتی تاکرهنی پیاوی دانا بوو .

چه پیک گوتم هه لگرت و چوم بو کونسیرت ، چیدی لاواز و چاویکلهیی نه بوو ، هموو ئاههنگه کانی به نه وه پری تواناییه وه لیده دا ، تا کوو گهشت به ئاههنگی کوتایی و بووم دهر کهوت که هه مان نوته ساخته کانی منی داناوه و ئەم جار هه جگه له روچی چایکو فسکی و پیره ژنه که ، منیش ده له رزیم ، ئاههنگی زه ربای قووی به شیوازیکی گالته نامیز و به نوته ساخته کانی منه وه لیدا ، کاتی که ته واو بوو هموو دانیشتون چه پله یان لیده دا .

هموو دانیشتون بو ماوهی ده دهقه به پیوه چه پله یان لیده دا ، نهویش له سهر جیگی هه ستایه وه و کر نووشی برد بو یان و نامازهی به ناوی ئاههنگه که کرد ، به لام ناوی زه ربای قوو نه بوو ، به لکوو ناوی گوپا بوو بو " کاتی که میرد مندالیک عاشق ده بیته " .

چیدی هموو شتی که به روونی له لام دیار بوو ، نوته ساخته کانی من ناوبانگیان دهر کرد بوو ، له کاتی که هه جگه کهس نهیده زانی نهو میرد منداله منم . نه گهر به موئی راشکاوانه قسه به کهم ده بی بلیم که به خیلی به مندالی و بویری نهو کاته م ده به م له بهر نهوهی که هه جگه کات له ژیانما هینده بویر نه بووم . به بیستنی نهو ئاههنگه و نهو کچه ، نهو ههستهی مندالیم دیسان زیندوو بوویه وه . ناوی یه لدا بوو ، هه جگه که یادی ناکه م نهو روژهی که ناوی پرسیم و دلم تاوایه وه و وتم : " نارمان " نهویش به بزیه که وه وتی : " چ ناویکی جوانت هه یه ، منیش ناوم یه لدا یه " .

یه لدا کاریگه ربیه کی په نهانی له سهر ژبانی من دانا بوو ، له بهر نهو بوو که من به چایکو فسکی و موسیقا ئاشنا بووم . به بی گومان موسیقا یه کی که کاریگه رترین و گرینگترین هونه ره کانه . کاتی که موسیقا ده چینه نیو روچ و گیانته وه ، ده توانی به چینه نیو پانتاییه کی نوپی دوزینه وهی جوانیه کانی دونیای هونه ر و له پر بوت دهر که ویت که هموو شتی که له سرووشتدا موسیقا و ئاههنگی تایبهت به خوئی هه یه ، ته نانهت چیروگیس . بو نمونه من کاتی که دهست ده ده مه نووسین ، بو ماوه یه که گوئی ده گرم له موسیقایه که هاوته ربیی نهو شته یه که دهینووسم . له وانیه هه ر له بهر نهوه بوویته که کتیبی یه که مم " چاره نووسی نال " له روانگهی ره وانبوونی وته و ستایی نووسینه وه له لایه ن ره خنه گرانه وه پیشوازی لیکرا . کاتی ها تمه وه سهر خو م هموو دانیشتون چه پله یان لیده دا و بووم دهر کهوت که چیروکی نهو ئاههنگه هینده ناوبانگی

دهر کردوه که هه موو کهس دهیناسن ، پیم خوش بوو که ههستمهوه و هاوار بکهه که نهو
میردمنداله منم ، من بووم که نهو ناههنگهه دارشت ، بهلام لهوه ترسام که بلین شیت بووه .

ناگام له خوّم نهبوو که کتوپر چهپکه گوله کهه هه لگرت و له گه ل کهسانی دیکه دا که ده یانویست
گوئی پیشکesh بکهه که وتمه ری ، خه لگ به سهیره وه چاویان لیده کردم ، بهلام من به بی
گویدان به نیگای قورسی نهوان بهردهوام بووم له روشتن ، نهوانی دی یه که یه که ده چوونه پیش
و چهپکه گوله بچووک و گه وره کانیاان پیشکesh به یه لدا ده کرد و نهویش به میهره بانیه وه
سوپاسگوزاری ده کرد ، تا کوو نوبه ی من گهشت ، یه لدا به نهو په ری لیوور ده ییه وه چه مایه وه
تا کوو چهپکه گوله کهه لیوهر گریت ، سویند ده خوّم تا نهو ساته زور ناسایی بووم ، بهلام کاتی
ویستی گوله کهه لیوهر گریت ، وتم : " سپاس نازیزم ! " .

تیکه لیوونی ئودکولونیکی نارام و بزه ی جوانی له گه ل " سپاس نازیزم " بووه هوی نهوه ی که
ههست بکهه هیشتاکوو ههه میردمندالیکم ، ههه نهو میردمنداله ی که ههسه ته ی ده خوارد که
بوچی زووتر نههاتونه دونیا و هیوای نهوه بوو که زووتر گه شه بکات ، ههه نهو میردمنداله ی که
بو چند کاتز میر بهردهوام له لای ده لاقوه چاوه روانی نهو کهسه ی بوو که خوشی ده ویست ،
یه لدا نیستا چل سالیک ده بوو ، بهلام جوانتر له جارن بوو ، چاوه قاوه ییه کانی پایوی راده کیشا
و چینه ورده کانی دهوری چاوی هیچیک له جوانیه که ی کهه نه کرد بوو یه وه . نهو قورساییه ی که
له روانین و هه نسوکه وتیدا بوو ، نامازه ی به وه ده کرد که چهنده ته مهنی هه لگشاوه ، له بیرمه
کاتی که مندال بووم به خیلیم بهو کهسه ده برد که نهوی خوش بویت و من نهوه باش ده زانم
کاتی که مروّقه کان گه وره ده بن نه گهه بیشتر که سیکیان خوش ویستی ، نهو خوشه ویستییه زور
پربه ها ده بیست ، لیره دا مه بهستم له گه وره بوون له پرووی ته مهنه وه نیبه ، نهوه تیکه شنه که
مروّقه کان گه وره ده کات ، بو نموونه که سیک که ته نیا ده که ویست و فکر ده کاته وه ، نهوه گه وره یه
یان که سیک که سه فهر ده کات و له ههه شوینیک شتیک فیّر ده بیست ، نهویش گه وره یه یان
که سیک که په یوه ندی له گه ل مروّقه جوّراو جوّره کان هه یه و هه ولّ ده دات که له هه موویان
تیبگات ، نهویش ههه گه وره یه ، ههه له بهر نهو ههش لهو پروایه دام که سانیک که کتیب زور
ده خویننه وه ، ده توانن مروّقه لیکی گه وره بن ، چون نهوان ته نیا ده مینن و له گه ل چیرۆکه کان
سه فهر ده کن و شتی هه مه رهنگ فیّر ده بن و هه ولّ ده دن که له هه موو کهس تیبگن ، به
بروای من نهو ژن و پیاوانه ی که کتیب ده خویننه وه ، روّحیکی مه زنیان هه یه و خوشه ویستی و
پابه ندبوون بو نهوان زور پر به هایه .

چاوم بریووه چاوی ، ریک وه کوو نهو روژانه ی که ده رگام بو ده کرده وه و نهویش پاش نهوه ی
که سپاسی منی ده کرد به جوانیه کی تاییه ته وه له قادره کانه وه ده چووه سه ره وه ، له بیرمه که
هه مووکات تا کوو سه ره تایی قادره کان له گه لی ده چووم و چیژم له بینینی وه رده گرت .

تووشی شوک بووم ، له بیرم کردبوو که ده بی چه پکه گو له که ی پیبدهم ، توند چه پکه گو له که م له دهستم گرتبوو ، هدرچی به لدا چه پکه گو له که ی راده کیشا ، من بهرم نه ئدا ، وینه به کی سهیر له م کاته دا درووست بوو ، به سه رسورمانه وه وتی : ئیوه باشن .

سوور هه لگه رابووم و وتم : به ئی باشم ، موسیقای کوتایی زور تایبهت بوو .

بزه به کی کرد و بیدهنگ بوو ، به لام من که ده موست بلیم که ئیستا بووم به نووسه ریک ، وتم : عاشق بوون وه کوو گو یگرتن له دهنگی پیانو له کافه به کی قهره بالغه ، نه گه ر بهتوئی گوئی له وه دهنگه خو شه بگری ده بی دهنگه کانی دیکه له بیر بکهیت ، واته دهنگی پیکنین ، گریان و دهنگی پیاله کان ... تو بو من نه وه دهنگه خو شه بووی که من له بهر نه وه دهنگه هیچ دهنگی کی دیکه م نه بیست .

به بی نه وه ی که شتیک بلیت ، بزه به کی کرد و چوو له پیانو که ، منیش به سه رسورمانه وه گه رامه وه شوینی خو م ، هیشتاکوو چاوه کانم بی جوو له بوون و له خو شی دیتنی ئوقره م نه بوو ، به لدا مایکه که ی گرت و وتی : نه مشه و میوانیکی نازیز لی ره به ، نه و میرد منداله ئیستا بو خو ی بووه به پیاو یک و لی ره دا داوا ده که م له دوکتور نارمان روزبه که بیته ئی ره .

پیم سهیر بوو ، خو من دوکتور نه بووم ، ویستم ههستم به لام بینیم که که سیکی دیکه له پیشه وه هه ستایه وه و چوو سه ره وه ، ئبی بوو ، هاورئی سالی یه که می زانکوم بوو ، کورپکی باش بوو به لام هیچ کهس له گه لدا په یوه ندی نه ده گرت ، ته نیا که سیک که په یوه ندی باشی له گه لی هه بوو ، من بووم ، ئبی پاش پیکدادانیکی ناخوش که بووه هو ی نه وه ی که هه موو بنه ماله که ی له دهست بدات ، بیدهنگ و گوشه گیر بیوو ، من بانگم ده کرد ئبیست ، تیکه لی له چهند نه خو شی له سادیسم ، شیزوفرنی بگره تا کوو قهیرانی شوناس و خراپتر له هه موو که که سایه تیکی سست بوو ، هه ر چرکه نه گه ری نه وه ی هه بوو که برپاریکی نوئی بدات و به خیرایش په شیمان بیته وه ، چهند جار ویستی بیته نه کتیری شانۆ به لام هه ر جار و به بیانویه ک په شیمان ده بوویه وه ، جار یکیش له خولی کیک بوکسینگ ناوی تومار کرد و ته نانهت جلی تایبهت به کیک بوکسینگیشی کرپیوو ، به لام دیسان بوچوونی گو را . من و ئبی هه ر دوو کمان نه ندازیاری پیشه سازیمان ده خو یند به لام نه و سالی دووه می زانکو برپاری دا که خو یندنه که ی بگوریت بو موسیقا ، پاش نه وه ئیمه یه کترمان نه بینیه وه .

له بیرمه که چهند روژیک خراپ عاشق بیوو ، له و عه شقانه ی که به دلنیا ییه وه به ره و شکست ده روشت ، کچه ده وله مه ندیک بوو که که سی به به شه ر دانه دنا ، به لام ئبی که خه یالی گه وره له می شکیدا بوو ، چوو پیشه وه و به و جو ره که پیشبینیم ده کرد نه و پیشنیا ره زور تیکی دا ، نه و شه وه من تا به یانی قسه م له گه لی کرد تا کوو باشر بی و بو نه وه ی که حالی باشر که مه وه ، قورترین کاری زیانم کرد و باسم کرد بوی که من کاتی که ده سالان بووم عاشقی کچی به ناوی

يەلدا بووم و بە وردى ھەموو بەسەرھاتم بۆ باس کرد و ئىبى بە ھەزەوہ داواى دەکرد کہ وردەکارى زۆرتىرى بۆ باس بکەم .

نازە زانیبووم کہ بۆجى ئىبى لە پىر خويندنى زانکۆى گۆپى و چووه بەشى موسیقا ، بە دنیایىوہ کہ ئىبى لە ناوبانگى چىرۆكى ئەو ئاھەنگە ئاگادار بووہ و بە ھەلگرتنى ناو و نازناو و بىرەوہرى من بۆ خۆى ، خۆى بە کەسىک ناساندووہ کہ لە مندالییەوہ نوخبەيەكى موسیقا بووہ .

تا ھەنووکە شتى زۆريان لە من دزیوہ ، بپىک جار بۆچوونەکانمیان بە شىوازىكى زۆر پىشەيى دزیوہ و جاروبارىش بە شىوازىكى زۆر ناشرىن ھەموو نووسراوہ و چىرۆکەکانمیان دزیوہ و بە بى مندالیى من و خۆشترىن بىرەوہرىمى دزیبوو ، مام ھەمووکات دەيوت کہ ھىچکات نابى سەبارەت بە شتىک کہ زۆر خۆشت دەويت لە لای کەس قسە بکەيت ، بە ھۆى ئەوہى کہ بە دنیایىوہ ئەو شتە لى دەدزن ، ئەوہم بۆ دەرکەوت کہ لەگەل خوداش ناکرى سەبارەت بەو شتەى کہ خۆشت دەويت قسە بکەيت ، دەبى بلىم کہ ئىمە ھاتووینتە دۇنيا کہ ئەو شتانەى کہ خۆشمان دەويت لە دەستى بدەين .

ئىبى لە سەرەوہ بوو و بە ئەوبەپرى بى شەرمىیەوہ سەبارەت بە توانايى خۆى و شىوازى نووسىنى نوتەکان قسەى دەکرد ، دوورپووى و فىلبازىيەکەى منى تىکداوو ، چىدى خۆم بۆ نەدەگىرا ، لە پىر تىکچووم و ھەستامەوہ و بە توورەيىوہ ھاوارم کرد : ئەى ساختەچى ! ئەحمەق ، تۆ نەخۆشى ! .

بەو ھاوارەوہ سەرنجى ھەموو دانىشتوان ھاتە سەرم ، ھەموو بە سەرسورمانەوہ تماشايان دەکردم و بە چپەوہ قسەيان دەکرد ، بەلام روانىنى ئەوان نەک تەنيا بەر بەست نەبوو بۆ من بەلگوو بووہ ھۆى ئەوہ کہ بوپرى من فراوانتر بىت ، دەنگم بەرزتر کردەوہ و گوتم :

" تۆ ئىبىستى ، تۆ شەرانىيەكى فىلبازى ! تۆ ئەو مىردمندالە نىت ، خۆيشت باش دەزانى کہ ئەو نوتگەلە من نووسىومە " .

ويستم کہ بپۆمە لای و ھەلمەتى بۆ بەرم ، بەلام لە پىر بەرپىرسانى ھۆلەکە ھاتن و دەمیان گرتم و خستميانەوہ دەرەوہ . من کہ يەکسەر تىکچبووم لە دەرگاگەم دەدا و دەموت بىکەنەوہ ، ئەوہ درۆزنە ، نارمان روزبە منم .

دەرگاگە کرايەوہ بەکىک لە پاسەوانەکان ھاتە دەرەوہ و مشتىكى کىشا بە دەمما و کەوتمە سەر زەوى و جلەکانم ھەموو پىس بوون . دۇنيا لە دەورى سەرمدا دەسوورايەوہ و ئەو لىدانە منى ھىنايەوہ سەرخۆ ، بە جۆرىک کہ بۆم دەرکەوت کہ بە ھات و ھاوار ئەنجامىکم نايىت . دەستم دا لە لىوم و زانىم کہ خوينى لىدىت ، بە دەسمايىک کہ لە گىرافانم بوو خوينەگەم پاک کردەوہ و بە دژوارى ھەستامەوہ و جلەکانم تەکاند و بە بى ئەوہى کہ چاو لە دەورووبەرم بکەم

شالگهردنه کهم سفت کردهوه و ههولم دا که دوور کهومهوه . ههوا سارد بوو و بارانی زستانی دهباری ، نهمدهزانی که بو کوی برۆم و دهبی چی بکهم ، نهوههست به لاوازی و داماوویه که لهو کاتهدا دهمکرد ، هیچکات له بیرم ناچیتتهوه .

لیزمه بوو که خۆم گه یانده روژنامه فرۆشییهک و له ژیر سهقفه کهیدا راوهستام ، جگه له من دوو کهسی دیکه لهوی بوون و جگه رهیان دهکیشا ، له دلندا وتم خۆزگه جگه رهکیش دهبووم ، به پروای من سیگار هیندهش خراپ نییه ، راسته نهخۆشی زۆری لیده کهوتتهوه ، به لام دوژمنیکی خۆشهویسته . لانیکه له وهلامی نهوهناسه بهی که دهیکشی نالیته : کیشه که چاره سهر دهبیته یان وه لاهی نازانم ، به لگوو نهویش به تووه دهسووتیت ، ته نیا هوکاریک که نهبووم به جگه رهکیش ، باوکم بوو ، دایکم هه مووکات دهیوت که باوکی رهحمهتیت جگه رهکیش نهبووه و چهزی لیته بوو که تۆش بییه جگه رهکیش .

له شوینی هونهری و روژنبیری که دهیانزانی من جگه رهکیش نیم ، بییان سهیر بوو و دهیانگوت : " چۆن دهبی نووسه ریک جگه رهکیش نهبیته ؟ " منیش له وهلامدا دههنگوت : " به بی جگه رهش دهکری بیر بکهیتتهوه و بشنووسیت " .

به بی تاقهتییهوه چاوم له روژنامه کان کرد و کهوتمه بیری مانشیتهکیهوه که خۆم کاتی که سهرووسه ریک روژنامه ی نهتلهس بووم ، نووسیم : خاوهنی نهوه وینه دهناسن ؟ ، نهوه دوایین مانشیتهکی بوو که من بو نهوه روژنامه یه نووسی و پیه وابیته له ژیر کاریگه ریک قسه ی بهرپوه بهری روژنامه بووم که روژیک وتی : ههتیوه خو پریانه ، هیچ فرۆشمان نییه خه ریکه مایه پووچ دهیین ! .

نهوه بووه هو ی نهوه ی که هه موو بیری له فکری نوی بکه نهوه و منیش بریارم دا که چیرۆکیکی راسته قینه بنووسم و چیرۆکی روژیکم نووسی که زهنگی ده رگا لیدرا و پوسته چی نامه یه کی به هه له دا به من و کاتی که پاکهت نامه کهم کردهوه له گه ل چهن دانه وینه ی کۆنی کچیک و نامه یه ک به خه تیکی ناخۆش رووبه روو بوومهوه که تییدا هاتبوو :

" ریحان گیان سلّو

حالت چۆنه ؟ سی سالّ تیپه ر بوو که تو گوندت به جی هیشتووه و له وانیه منت هه ر له بیری نه مایته و نه گه ریش منت له بیری بیته ، چهتمه ن بیری له وه ده که یته وه که منی نه خوینده وار چۆن نه م نامه یه م نووسیوه ، له راستیدا ماوه یه که ده چه م خویندن ، تو له کوی ؟ دوایین جاریک که نامهت نووسی بو من ، به نه م ئادرسه بوو که داوات لیکردم فرامۆشت بکه م .

ریحان گیان ونت که چووینه پیتهخت بو خویندن ، به لام بی بی وتی که به شوو دراوی ، ژنیشیان بو من هیئا به لام رهحمهتی مندالی نه ده بوو یان کیشه له منهوه بوو ، خوا دهزانیته ،

بهلام پيکهوه سازين ، ئهويس له خوشهويستی من و تو به ئاگا بوو ، چهند سال لهمهوپيش
کوچی دوايي کرد .

ريحان هيچ کس جيگانی نهگرتهوه ، دويکه چوممه لای دوکتور ، وتی که له سهرندا نومور
ههيه ، نازانم چهنیکی دیکه زیندووم بهلام تهنيا ئاواتم ئهوهيه که جاريکی دیکه بتينم ، سی ساله
که چاوهپيتم ، قوربانی تو ، ناسر .

ئهم نامه لهگهله وينهکانی له روژنامهدا چاپ کرا که بووه هوئی ههرايهکی زور ، ههموو
تهلهفونيان کرد ، تهنانهت دوکتورهکانی ميشک و دهمار ، ههر کهسيک ئهيهويست به جوریک
يارمهتی بدات ، پاش ئهوهی که کوئی فرۆشان کرد ، بهريوهبهري روژنامهکه منی کيشايه
لايیکهوه و وتی : ههتيو ههوالهکات دونیای گرتووه ، ئیسه ئهم ناسره چون بدوزينهوه ؟ وتم
ناسریک بوونی نيه ، ئهو نامه خۆم نووسيومه و وينهکانیش ساخته بوون ، مهگر نهتويست فرۆش
زۆتر بکهی ؟ فهرموو ، خهلك عاشقی چيروکی راستهقینهن . بهريوهبهري پيی سهير بوو و وتی :
بهلام ریحان دۆزراوه تو .

باوهپ ناکهم ، چون چيروکی ناسر و ریحان شتيکی خهياالی خۆم بوو ، ئهو ژنهيان هينا بو
ئیدارهی روژنامهکه ، ژنيکی به تهمن و ميهرهبان بوو و زور هاوشيوهی ئهو وينه بوو که له
روژنامهدا چاپ کرابوو ، وتم پيی : بهراستی ئيوه ریحان ؟ .

شتيکی نهوت و ناسنامهکهی پيشان دا ، راستی دهگوت ، ناوی ریحان بوو ، وتم : بپروانه دايه
گیان ، ئهمه چيروکیکی خهياالييه ، هيچ نامهیهک بوونی نيه ، من داوای لیبوردن دهکهم ،
لهوانهيه ليکچوونی ناو بوويیت .

به هيوری لهسهر جيگای ههستايهوه و کاتي له دهراکه دهچوهه دهرهوه ، وتی : دهکری ئهگر
کهسيک ونبوويهکی به ناو ریحانی بوو ئاگادارم بکهنهوه ؟ سی ساله که چاوهپروانيم .

پاش ئهو پرووداوه ههستم به تاوانباری دهکرد ، به جوریک که چهن شهو خهوی ریحانم دهيني .
بئ ئهوهی بمهويت بوومه هوئی ئهوهی که برينيکی عاشقانه سهرهلبدات ، ههستی تاوانباريم به
ئاستیک گهشتوو که دهويست له ئیسی سهرنووسهري روژنامه دهست بکيشمهوه ، بهلام
بهريوهبهري روژنامهکه به توندی دزی ئهوه بوو و لهو بپروايهدا بوو که ههر چيروک ، فیلم يان
ئاهنگیک ئهگهري ههيه که بيته هوئی تازه بوونهوهی برينیک و نابيت هونهرمهاند خوی به
تاوانبار بزانيت و ئهو پيی خوش بوو که بهم شيوه ديسان چيروکیکی خهياالی بنووسم و تهنانهت
پيشنباری کرد که موچهکهم دوو هينده دهکات ، منيش پيشنباری وهسوهسه ئهنگيزيم قبول کرد
و بپارم دا که ئهم جاره چيروکی پياويک بنووسم که به هوئی پيکدادانی ئوتوميلهوه دهکوژريت
، پاشان بيرم لهوه دهکردهوه که ئهگر ئهو پياوه تهنيا تووشي فهراموشي بيت و بو دوزينهوهی
بنهمالهی پيوستی به يارمهتی بيت ، لهوانهيه چيروکیکی سهرنج راکيشتر بيت ، بهلام کاتي که

خهريكي نووسيني ئەم چيرۆكه بووم له خۆم پرسی كه ئەگەر ديسان يه كيك له كهسايهتیه كانی چيرۆكه كه له دونیای راسته قینه دا بوونی هه بیته ، چی بكه م ؟ یان ئەگەر ئیمه خۆمان كهسايهتیه كانی نیو كتیب بین ، چی ده بیته ؟ هه ر له و كاته دا پینووسه كه م فری دا و له ئیداره ی روژنامه كه چوومه ده ر و چیت نه گه رامه وه بو ئەوی ، ئیسته دوو مانگ ده بیته كه له ماله وه م و بو خۆم ده نووسم ، ئەو پاره ی كه هه لم گرتبوو زۆر نه بوو ، به لآم توانیم كری خانووه كهی پێده م و كاره كانی پێ جیبه جی بكه م ، هه ر به و پاره چهنه جار چوومه بینینی شانۆ .

به دهنگه دهنگی خهلك هاتمه وه سه ر خۆم ، هه موو خه ریوو له هۆله كه ده هاتنه ده ره وه ، بۆم ده ر كه وت كه كونسیرت ته واو بووه ، به لآم خه به ریك له یه لدا و ئیسی نه بوو ، ویستم هه ر جوړیك بووه یه لدا بینم و هه موو چیرۆكه كهی بۆ باس بكه م ، هه روه ها ده بوو به خزمه تی ئییش بگه م ، پاش چهنه خوله ك یه لدا و ئیسی له هۆله كه هاتنه ده ره وه و سواری ماشینی گرانبه ها بوون و روشتن . منیش یه كسه ر تاكسییه كم گرت و وتم به شوفیره كه كه پیاویکی به ته مه ن بوو كه شوینی ئەو ماشینه بكه وه .

شوفیره كه وتی : ئەگەر چوونه ئەوپه ری دنیا چی ؟ ده بی كری من به ته واوی بده یته .

وتم : تۆ دوا ی كه وه ، هه رچه نه پاره ت بوی ، ده تده می .

یه كه م جار بوو كه له زیاندا دوا ی كه سیك ده كه وتم ، له راستیدا من هیچ كاتیك نه متوانیوه شوفیریکی باش بم ، له بهر ئەوه ی كه له كاتی لیخوړینی ماشین ئاگام له ماشینه كانی دیکه نییه . له گه ل هیماكانی سه ر جاده چیرۆك درووست ده كه م و كاتی چرا سه وزه ، من ده وه ستم و له چرا سووره كانیسی تیپه ر ده بم ، له نیو دلما له گه ل ریواران قسه ده كه م و به زۆرینه ی جار شوینی مه به ست ون ده كه م . به بروای من نووسه ریگی باش هیچ كات ناتوانیته بیته به شوفیریکی باش ، به لآم جیا له م بابه ته ، هۆگری ئوتوبوس و میتروم ، له نیو ئوتوبوس و میترودا ده توانم هه موو جوړه مروقیك بینم ، ته نانه ت چهنه كه سی له كهسايهتیه كانی نیو چیرۆكه كانم له م كه سانه وهر گرتوو كه بو چهنه ساتیك له شوینه گشتیه كاندا بینومه ، واته ئەو كه سانه ی كه ده توانم له گه لیان بناخفم و ئەگه ر هه ست بكه ن كه سیگی جیگای باوه رم ، چیرۆکی زبانی خویانم بۆ باس ده كهن .

باران به بی وه ستان ده باری ، ماشینه كان به خیراییه وه تیپه ر ده بوون . له ریگادا فكري سه یروسه مه ره ده هاته میشكمه وه ، به لآم ده مزانی كه هه ر كاریك بكه م هه ر ده كه ومه داو ، به هۆی ئەوه ی كه من پێشینه ی تاوانكاریم هه یه و چهنه سال له مه وییش به چهنه سال به ند سزا دراوم كه ئەویش به هۆی كاری سینه مایی بووه ، هه رچه نده ته نیا تۆزیک به ند كرام تاكوو بیمه وه سه ر خۆم ، ئەو كانه من نه نووسه ر بووم و نه ده ره یته ر ، ته نیا به ریسی كه ل و په ل و كاره با ی هۆلی سینه ما بووم . جاروبار له كاتی نیشاندانی به شیک له فیلمه كان هه ستم ده كرد كه پێوسیت نییه بینه ر هه موو فیلمه كه تا كۆتایی بینیت . له بهر ئەوه ش كاره با ی سینه ما كه م ده پچراند و

بینه‌ریش له نیوهی فیلمه‌که‌دا ده‌گه‌پرایه‌وه مائه‌وه ، راستیه‌که‌ی ئه‌وه‌یه که چیرۆکیکی ناته‌واو زۆر باشره له چیرۆکیکی به‌کۆتاییه‌کی قۆره‌وه . پاش ئه‌وه‌ی که له زیندان نازاد بووم پرساریان لیکردم که ئایا دیسان ئهم کارانه ده‌که‌مه‌وه ؟ وتم به‌ دنیاییه‌وه ! هیچ شتیک باشر له پچراندنی گونجاوی کاره‌با نییه . ته‌نانه‌ت ئه‌گه‌ر ده‌سه‌لآتم ده‌بوو ، په‌یوه‌ندییه‌ خو‌شه‌ویستی و مرۆیه‌کانم له کاتی گونجاودا ده‌پچراند ، له‌وکاته‌دا هه‌موو که‌س به‌ چیرۆکیکی ناته‌واو ده‌گه‌پرایه‌وه مائه‌وه .

له‌رێگه‌دا فکرم له‌ ناته‌واو هیشتنه‌وه‌ی ئهم چیرۆکه‌ ده‌کرد ، به‌لام کاتی یاریه‌ک ده‌ست پێده‌که‌ی ، رێگایه‌کی دیکه‌ت نییه‌ جگه‌ له‌ به‌رده‌وام بوون ، خو‌ گالته‌ نییه ، نابرووی خو‌نه‌ که‌ ده‌چیت ، زۆر ئه‌سته‌مه‌ که‌ رۆژیک له‌ نیو ئاوینه‌دا چاو له‌ خو‌ت بکه‌یت و به‌ خو‌ت بلێی : چۆنی ترسنۆک .

ماشینه‌که‌ به‌رامبه‌ر بینایه‌ک که‌ له‌ سه‌ره‌وه‌ی نووسرابوو " بینای ژماره‌ی هه‌شتاوچار " راوه‌ستا و پاسه‌وانی بیناکه‌ هاته‌ پێشه‌وه‌ و ده‌رگاکی کرده‌وه‌ و چه‌تری بو‌ کردنه‌وه‌ و بو‌ نیو بیناکه‌ رینوینی کردن ، ئیبی چیدی ئه‌و مرۆقه‌ی پێشوو نه‌بوو ، به‌ لووتبه‌رزیه‌وه‌ هه‌نگاوی ده‌نا و سیمای که‌سیکی پسه‌وری موسیقا و ده‌وله‌مه‌ندی له‌ خو‌ گرتبوو ، کریی تاکسیه‌که‌م دا و بو‌ چند خوله‌ک له‌ویدا وه‌ستام ، به‌ نابلۆی په‌نای بیناکه‌دا بو‌م ده‌رکه‌وت که‌ ئه‌وی ئستودیوی تو‌مارکردنی موسیقایه ، خو‌ ده‌متوانی بچمه‌ سه‌ره‌وه‌ و یه‌ک زله‌ی لی‌بده‌م و هه‌موو باسه‌که‌ بو‌ یه‌لدا بلێم ، به‌لام دیار بوو که‌ ئیبی به‌ ته‌واوی ده‌وله‌مه‌ند بووه‌ و ده‌سه‌لاتی هه‌یه‌ و رێگا نادات که‌ که‌س بر‌وا به‌ قسه‌کانی من بکات .

برپارم دا که‌ نه‌خشه‌یه‌کی گه‌وره‌ بکیشم تاکوو هه‌موو بزانه‌ن که‌ ئیبی چ کاریک‌ی به‌ من کردووه‌ و له‌و بارانه‌دا به‌ پێ هاته‌مه‌وه‌ مائه‌وه ، به‌راستی پێستم به‌ پیاسه‌یه‌ک له‌ ژیر ئه‌و بارانه‌ بوو ، باران مرۆف به‌ شیتی ده‌گه‌یه‌نیت ، شتیک سه‌رووتر له‌ ئه‌کول ، زۆر باش ده‌توانیت بتگۆریت تاکوو له‌ هه‌موو ئالۆزیه‌کانی زه‌وین په‌ها بیت ، ونی ون ده‌بیت .

له‌ ژیر باراندا که‌وتمه‌ فکری گالته‌ی دوستان و هاوکاره‌کانم ، به‌ منیان ده‌گوت شیته ، به‌لام من شیت نییم ، ئهم بابته‌ به‌ چهند سال پێش ده‌گه‌رپێنه‌وه ، پاش ئه‌وه‌ی که‌ دایکم کۆچی دوایی کرد ، له‌ به‌ر ئه‌وه‌ی که‌ له‌ بیره‌وه‌ری ئه‌و مائه‌ په‌ها بچووومه‌ بینایه‌کی نووی چهند قات ، درواسه‌یه‌کم هه‌بوو که‌ ته‌نیا دایکیکی و کوره‌که‌ی بوون و له‌ به‌ختی من کوره‌که‌ی هاوناوی من بوو ، دایکیکی به‌رده‌وام بانگی ده‌کرد ، ده‌نگی به‌ جو‌ریک بوو که‌ هه‌ستم ده‌کرد دایکی خو‌مه‌ بانگم ده‌کات ، ئهم بابته‌ له‌ رۆژه‌ سه‌ره‌تاییه‌کاندا زۆر نازاری ده‌دام ، به‌لام دوایی هه‌وئم ئه‌وه‌ بوو که‌ چیژ به‌رم له‌م رووداوانه‌ و ده‌ستم دایه‌ وه‌لامدانه‌وه .

دایکه‌که‌ له‌وبه‌ری دیواره‌وه‌ به‌ کوره‌که‌ی ده‌وت : نانی ئیواره‌ ناماده‌یه ، منیش له‌م به‌ری دیواره‌که‌وه‌ ده‌موت : ئیستا دیم ، زۆر گه‌ژانه‌ بوو ، به‌لام من ده‌نگیم به‌ روونی ده‌بیست و پیمابوو که‌ دایکی خو‌مه ، کاتی که‌ به‌ کوره‌که‌ی ده‌گوت : سالگه‌رده‌نی چ په‌نگی بچم بو‌ت ؟ ،

دهموت : شين ! تهنانت به يانيان كه له خو هه لى دهستاند ، لى ده پارامه وه كه ريگه بدات نه ختيك زورتر بخهوم ! .

له راستيدا من هيج كات كوره كه ييم نه بينوه ، ته نيا چهند جاريك دا يكه كه ييم كاتى كه ده چوه دهروه له ده لاقه كه وه بينوه ، مووى خو له ميسى رهنگ و ده موو چاويكى ميره باني هه بوو ، هه مووكات به كو لى شته وه ده گه رايه وه .

جاريكيش نه و جورته ته م به خوم دا كه نامه يه كى بو بنووسم : منيش هاوناوى كورى ئيوه و ئيوه وه كوو دا يكي خوم خوش ده وىت .

تا نه وهى كه روژيك شته كه ئالوز بوو ، يه كيك له هاورپيانم كه زانى له ماله وه خهريكه له گه ل خوم قسه ده كه م ، نه ويش ويستى دلسوزيم بو بكات ، تاكوو به خومدا هاتمه وه زانيم كه له شيتخانه م و ده لىن ئسكيزو فرنيم هه يه .

له شيتخانه دا پاش درووستكردى فايل ، كو لىك دارووى نه خوشيان پيدام ، بو ماوهى چهند ههفته يه كه له نيو چهند نه خوشى ئسكيزو فرنى بووم كه دانه يه كيان پى و ابوو كه ستيون سپيلبرگه و يه كيكى ديكه ش پى و ابوو كه له گه ل روحي بتهووندا په يوه ندى هه يه ، منيش ده بوو نه وه به سلمينم كه ته نيا وه لامى زنى دراوسيكه م داوه ته وه ، به لام ههركات كه چيروكه كه م بو دكتوره كان باس ده كرد ، ده يانوت كه دراوسيكه ت چهند ساله كه ته نيا ده زى !

ئيدى خو يشم ورده ورده خهريكوو باوه رم ده كرد كه شيت بووم ، تا نه وهى كه روژيك هات به ميشكمدا كه جلى يه كيك له دكتوره كان بدزم و له شيتخانه ده رچووم ، يه كسه ر چومه لاي زنه دراوسيكه م ، به لام له ماله دا نه ماوو ، نامه يه كى بو دانا بووم كه تيدا هاتبوو : منيش ئيوه وه كوو كورى خوم خوشده وىت ، نه گه ر كوره كه م زيندوو ده بوو ئيستا هاوته مه نى ئيوه بوو .

پاش نه و رووداوه ديسان ماله كه م گوپرى ، مالى نوى برىك بچوو كتر بوو ، گه ره كيكى خوشتريش بوو ، كاتى كه ماله كه م ده گرت ، خاوه ن ماله كه پيداگرى له سه ر نه وه ده كرد كه كه سى ديكه نه به مه ماله وه و ماله نه كه م به به زم ، به لام نه وه بو ماوهى چهند مانگيكه ميران دوستى ديرنم له فه رانسه گه ر اوه ته وه و به بى نه وهى كه كه س بزانيت له گه ل من ده زى .

به و جلانهى كه له زير بارانه كه دا خووسابوون ، گه رامه ماله وه ، بانگم له ميران كرد به لام له ماله وه نه بوو ، چومه زووره كه م و به زور جله كانم گوپرى ، له پشتى ميژه كه م دانيشتم و وه كوو هه مووكات چاوم له ئاوينه كه ده كرد ، نووسه ره كان مرو فكه ليكى ته نيان ، جاروبار بو ماوهى چهند كاتزمير ، روژ ، مانگ يان چهند سال له زووريك داده نيشن و بير له چيروكه كانيان و كه سايه تى نيو چيروكه كانيان ده كه نه وه ، تهنانت به بى نه وهى كه يه ك وشه له سه ر تينووس بنووسن ، نه م خه يالاوى بوونه تا نه و كاتهى ده چيته پيش كه له هه قيقه تى نه زموونه كانى خوشياندا گومان ده كه ن و له ويدا يه كه له لوونكه ي توانايدا ده گن به پووچى .

زۆر پېويستم به كه سيك بوو كه قسه له گه ل بكم و باسي بيروكه و نهو چيروكانه ي بو بكم كه له ميشكمدايه ، ته له فونه كم هه لگرت كه ره قه ميگ بگرم ، به لام كه سم نه بوو ، دهفته ري فونه كم پره له ناوي جوړاو جوړ ، به لام كاتيگ كه ده مويت كه سيك بدوزمه وه كه له گه لي قسه بكم ، به وه ده كم كه هيچ كه سيك نيه و نهو زمارانه ي كه له بهرده ستمدايه وه كوو پاره ي دراون كه هيچ به هايه كيان نيه .

پاش نه وي كه كتيبي يه كمم واته چاره نووسي تال ، فروشيكي باشي هه بوو و بريگ ناوبانگي ده رگرد ، دوسته نزيكه كانم بو نه وي كه به مني بسه لمينن كه هيچ نيم ، هه موويان دووريان خستمه وه و ته نانه ت و له فونه كه ميان نه ئه دايه وه ، دلن به هوگراني خوم خوش بوو ، به لام پاش نه وي كه كتيبي دووهم كه به ناوي دهسته و تاقي خه والووه كان كه كوميديه كي كوملايه تي بوو ، شكستي خوارد و فروشيكي وه هاي نه بوو ، هه ستم به وه كرد كه هوگرانيشم له دهست داوه ، ته نانه چاپخانه كانيش حهزيان ليته بوو كه هاوكاريم بكن .

برپارم دا كه به ريگه وت زماره يه ك بگرم و به م شيوه به بي نه وي كه وتي رابردوو زيندوو بكرته وه ده كرا كه بريگ پيگه وه قسه بكه ين ، فونه كم هه لگرت و ره قه ميگم گرت و به شيويه ك كه چند زماره ي جووتم وه كوو چوارگوشه يه ك گرت و پاش چند جار دهنگي زهنگ ، كچيكي گه نج وه لامه دايه وه و وتي : فهرموون ؟

له كاتي ده ربريني وتي فهرموو ، زانيم كه كچيكي شهرمينه .

وتم سلاو ، من نووسهرم و زماره ي ئيوه له خومه وه گرتووه و نامه وي ت نازارتان بدهم و ته نيا ده مويت بريگ قسه بكه ين و بيروكه يه كيگ له چيروكه كانم بو ئيوه باس بكم .

پيگه ني و وتي : له وه ناچيت كه سيكي باشت هه لباردبيت ، چون من شتيك له چيروكنووسين نازانم .

وتم : به پيچه وانه ئيوه كه سيكي گونجاون بو مه بهستي من ، چون نه گه ر وانه ده بوو تاكوو ئيستا په يوه ندييه كه ت ده پچراند ، ئيستا ده ته وي ت گوي ت له چيروكه كم بيت ؟ .

ساتيگ بيدهنگ مائه وه و پاشان وتي : به لي وا گويم ليتان ده بيت .

وتم : نه مه چيروكيكي كورته كه ده موي ت دريژه ي بدهم ، پاريزه ريكي زي ره ك ده يه وي ت له گه ل كچيكي بالريني (سه ماي شانويي) جوان هاوسه رگيري بكات ، كچه كه له و موو زه رده خوشروانه ي بوو كه بالايه كي مام ناوه ندي هه بوو ، زيانبيكي خوشيان هه بوو ، پاريزه ر خه ريكي كاري ياسايي خوي بوو ، بريگ جار له دوسييه كانيدا شكستي ده خوارد به لام زنه كه هه ر سه ماي بالريني ده كرد . پاش چند مانگ پاريزه ر هه ست به وه ده كات چيدي نه و كچه ي خوش ناوي ت و حه زي له كچي

زیرەك و بالابەرز و موو پەش دەبیٹ ، پارێزەر وردە وردە خۆشەویستی بۆ ژنەكەى كەم دەبیتهوه ، لە كاتیكدا كە هاوسەرى بالرىنى ھەر خەرىك سەمايە .

تا رۆژێك كە پارێزەر ژنیكى دوكتورى دەرمانساز دەبیٹ ، لەو ژنە زیرەكانە كە بالای بەرزە و موویشی رەشە ، لە پر عاشقى دەبیٹ ، خانمى دكتور بەرپرسی پیدانى دەرمانى متادۆن بە كەسە موعتادەكان دەبیٹ ، متادۆن مادەبەكى ھۆشەبرى كونترۆلكراوە كە دەبەدەن بە موعتادەكان تاكوو ناچار نەبن كە تەرمەكانیان لە شەقامەكان كۆبەنەو ، كاكى پارێزەرىش بۆ ئەوێ كە بتوانیٹ زۆرتەر لە خانمى دكتور نزیك بیتهوه ، دەبیته موعتاد تاكوو ھەموو رۆژێك بجیته لای و دەرمانى لیوەرەبگریٹ . خانمى دكتوریش دەبیته ھۆگری ئاغای پارێزەر و بۆ ئەوێ كە ھەموو رۆژێك بیینیٹ دەرمانى زۆرتەری پیدەدات .

خانمى بالرىن كە ھیشتاكوو ھەر سەما دەكات بەم شتە دەزانیت و لە كاكى پارێزەر جیا دەبیتهوه ، پارێزەرىش ناچار دەبیٹ نیوێ سامانەكەى بە خانمى بالرىن بدات ، بەرپرسیانى دەرمانخانە بەو دەزانن كە خانمى دكتور بە ئەنقەست متادۆنى لە رادەبەدەر بە نەخۆش دەدات و بروانامەكەى بەتال دەكەنەو ، كاكى پارێزەر و خانمى دكتور پێكەو ھاوسەگری دەكەن بەلام پاش ماوەبەك دەزانن كە بۆ یەكتر گونجاو نین ، لە یەك جیا دەبنەو و ھەردووکیان خەمۆكیەكى قورس دەگرن ، بەلام لەولاو خانمى بالرىن ھەر پیدەكەنى و سەما دەكات .

لەم چیرۆكەدا بە سێ ئەنجام دەگەین : یەكەم ئەوێ كە كەسیك كە ھەموو مەرجەكانى تۆى لە خۆ گرتوو ناتوانى دنیایى كە دەتوانیت ھاسەریكى باشیش بیٹ ، دووھم ئەوێ كە كەسیك كە دەیهوئ ھەموو كاریكت بۆ بكات تا ھەتایە وا نامینی ، سییەم ئەوێ كە كەسیك كە گرینگی بە ھیچ نادات دەتوانیت براوێكەى راستەقینە بیٹ .

دەنگى ھەناسەكانى ئەو كچەم لە پشٹی فۆنەكەو دەبیست ، پاش چەند سات پیدەنگى بە دەنگیكى ھیور و دلنشینەو و تى : ھەولئى خانمى دكتور زۆر لە لام گرینگ بوو ، من نامەوئ دانیشم و تماشایكەم كە كەسیك ھەول بۆ بەدەستھێنانم دەدات ، بەلام لەوانەى ئەمە نەریتیك بیٹ یان سرووشتى كچەكانە كە كاتئ خۆشیان لە كەسیك دیت دەبئ چاوەروان بن تا ئەو كەسە بیته پێشەو ، چاوەروانى ترسناكترین بەشى خۆشەویستیە لە لای كچیک ، ترس لەوێ كە نەیت یان زۆر دیر كەوئ ، بەلام من ئەگەر رۆژێك كوربكم خۆش بوئ ، خۆم ھەول بۆ بەدەستھێنانى دەدەم ، بۆ؟ وەلامەكە زۆر سادەى ، چون من خۆشم دەوئ و دەمەوئ لەگەل كەسیك بێم كە خۆشم دەوئ ، تەنیا ئەوێ كە كوربكم خۆشى لە كچیک بیٹ بۆ من بەس نییە .

قسەكانیم بەدل بوو ، فۆنەكەم خستە ئەو دەستەو و گوتم : بەلام خۆشەویست بوونى یەك لایەنە زۆر كەس ناچار دەكات كە پەيوەندیەك دەست پێكەن .

دەنگى ساف كرد و وتى : بەلام زۆرىنەى كچەكان فكريان لەو نەكردۆتەو نە دەتوانن ئەو كەسەى كە خۆشياندەوئیت بە دەستى بهینن .

وتى : تۆ لەو كەسانەى كە ناتەوئیت كەست لى نزيك بێتەو ، دەتەوئیت خۆت يەكەم كەس لەو كەسە نزيك بێتەو ، بە ھەر حال ، لەو چيروۆكەدا كە باسم كرد ئەو كچە بالرینەت لە بېرە كە ھەمووكات سەماى دەكرد ؟ رات چۆنە سەبارەت بەوہى كە كەسێك كە گوئى بە ھيچ نەدات ، دەتوانئیت براوہیەكى راستەقینە بێت ؟

وتى : گوئى بگرە ، من دەمتوانى لە جیگای ئەم قسانە ، بە بى گویدان بەو قسانەت ، بۆ تۆ ویاڵون لیدەم ، بەلام ئەم گوئى نەدانە دەبێتە ھۆى ئەوہى كە مروۆفەكان لە يەكدى دوور كەونەو ، راستە لە يەك تینەكەشتن باروودوۆخ خراپتر دەكات ، بەلام گوئى نەدان بەو تینەكەشتنە باروودوۆخ خراپتر دەكات .

وتى : پراوہستە با چيروۆكیكى ديكەت بۆ باس بكەم ، پيم وايە ئەمەت زۆرتر پى خوش دەبیت .

وتى : با ئەوہش بليم ، كاتى كاتەكە بە سەر دەچیت و ناگەریتەو ، گوئى نەدان باشتريان بزاردەيە ، بەلام كاتى كە ريگا چارەسەر ھەيە ، گوئى نەدان جوړيک خوۆزىيە ، خوۆزىيەكى گالتهناميز ، چون لەوانەيە ريگا چارەسەريک ھەبیت .

وتى : دەزانم كە زۆر قسە دەكەم بەلام تەكايە گوئى لەم چيروۆكەشم بگرن .

بە دەنگە خوشەكەيەوہ گوئى : پيم خوشە گوئىستى بىم .

وتى : سى دەلاقە لە لای يەكتر بوون كە روو بە كيوئى دەكرانەوہ ، دەلاقەى سوو ، زەرد و شين ، دەلاقەكان عاشقى كيو بوون ، ئەوان ھەموو روژى بانگيان لە كيو دەكرد و گوئرانبيان بۆ دەخوئند ، كيوئى وەلامى دەدانەوہ ، دەلاقەكان بۆ چەندين سال ھاتن و روشتنى ھەتاويان لە پشتي كيوەكەوہ دەدى ، بە شەو ئەستىرەكانيان دەژمارد ، لە ژىر باراندا تەر دەبوون ، دەلاقەكان دەيانزانى كە كيو ھيچ كاتىك لەوئى ناروات ، تا ئەوہى كە روژيک بەرامبەر بە دەلاقەكان بينايەكى بەرز دەكەنەوہ ، دەلاقەكان چيتر نەياندەتوانى كيوەكە چاو كەن ، كيوەكەيان بانگ دەكرد ، بەلام وەلامىك نەبوو ... دەلاقەى زەرد و سوور كيوەكەيان فەرامۆش كرد ، بەلام دەلاقەى شين ھەر لە خەيالى كيوەكەدا بوو ، بە جوړيک كە ھەرچەندە كە كيوەكەى نەدەدى و وەلامىكى نەدەبىست ، بەلام ھەميشە ئاوازی بۆ دەخوئند و بانگى دەكرد ، دەلاقەى زەرد و سوور بە دەلاقەى شينيان دەوت : ئىستا كە ديوارىكى بەرزيان لە بەينى ئيمە و كيوەكە كيشاوہ و ئيمە كيوەكەمان لە دەست چووہ ، دەبى تۆش لە بىرى بكەيت ، چون ئىتر ھيچ كات ناتوانى چاوى بكەيت ، بەلام دەلاقەى شين دەسەلگر نەبوو ، ھىندە ئاوازی خوئند و خوئى تىكدا تاكوو روژيک لەو بينايە لايانبرد و فرىيان دا ، دەلاقەى شين تەنانەت كاتى كە لە نيو ئاسنە شكاوہكاندا بوو ، ھەر بە يادى كيوەكەوہ دەژيا و بانگى دەكرد ، شەويكى ساردى زستانى

، ریبواریک دیتنه نیو ئاسنه کۆنهکان تاکوو ده لاقه یه ک بدۆزیته وه ، ده لاقه ی شین چاو ده کات و ده یخاته سه ر پستی و ده پروات به ره و ماله وه ، مالتیکی بچووک له نیو کیوه که دا . ده لاقه ی شین کاتی که کیوه که ی چاو کرد فرمیسی جولا و پاشان پیکه نی و وتی به کیوه که : ئه وه ی که نه بووی و تۆم نه ده دی ئه سته م بوو ، به لام نه ده کرا که له بیرت بگه م و خوشتم نه ویت . کیو پیکه نی و وه لامی دایه وه : " ئه وه ی که نه بووی و تۆم نه ده دی ئه سته م بوو ، به لام نه ده کرا که له بیرت بگه م و خوشتم نه ویت ... " .

بیدهنگ بووم و چاوه رپی وه لامی بووم ، به ده نگیکی لاوازه وه وتی : خوژگه هه موو وه کوو ده لاقه ی شین ده بووین و به خیرایی یه کترمان له بیر نه ده کرد .

وتم : تۆ چی ؟ وه کوو ده لاقه شینه که ی یان به خیرایی مروّقه کان له بیر ده که ی ؟

وتی : به رای تۆ کامیانم ؟

وتم : کچیکی گوّشه گیر دیاری ، کچه گوّشه گیره کان باش ده ناسم ، زۆربه ی قسه کانیان به ئاوینه ی ژووره که یان ده ئین ، هه میسه قه یچییه کی ئاماده یان هه یه بو ژوژانی بیتاقه تی خویان ، کاتیکیش که ده یانه ویت بخه ون ، پاکانیا ن له باوه ش ده گرن ، ئه وان به ئاسایی نابنه نچیر ، به لام ئه گه ر هۆگری که سیگ بوون ، وه کوو کاتزیمیری پاندۆلییه که ئه گه ر سه د سالیس تیپه ر بیت دیسان کاتزیمیری دوازه دی دلیان هه ر بانگیان ده کات ، پیم وابیت ده سه لگرتن بو کچیکی وه ک تۆ ئه سته م بیت .

وتی : ئه ری ، به لام جاروبار به ئاسانی مروّقه گرانبه هاکانی ده ورووبه رمان له ده ست ده ده یین ، له وانیه کیسه له وه دا بیت که چون به ئاسانی به ده ستی دینین یان به ده ستمان دینن به ئاسانیس له ده ستی ده ده یین یان له ده ستمان ده دن ، له به ر ئه وه ش که ئه گه ر بریار بیت که سازیک بم ، پیم خوّش بوو که ویولون سل بم ، به هۆی ئه وه ی که ژه ندنی ویولون سل کاری هه ر که سیگ نییه ، هه ر که سیگ که بیته پیشه وه ناتوانیت که ئاهه نگیکی باش به ویولون سل لیدات .

وتم : ئه توانم پیشبینی بگه م که ئه گه ر بریار بیت که میوه یه ک بیت ، به دنیاییه وه ده بووینه شاتوو ، به هۆی ئه وه ی که چینی زۆر ئه سته مه و له وه ش گرینگتر ئه وه یه که له کاتی خواردندا ، جله کان ره نگی و پیس ده کات .

ورده ورده پیکه نی و وتی : شایه دیش میوه یه کی نایاب له دارستانه که مه ره ییه کان .

وتم : تا ئیسته عاشقی که سیگ بوویت ؟

بیدهنگ بوو ، هه ستم کرد که له ناخی دله وه خه مین بووه و نایه ویت سه باره ت به و بابته بدویت .

وتم : ده زانم که کاریکي سه یرم کردوو که ته له فون بو که سیکی نامو بکه م ، به لام به راستی پیوست بوو له گه ل که سیک بدویم ، نیستاش دهمه ویت به نه و پهری بی شهرمییه وه پرسیارت لیکه م که نایا ده توانم جاریکي دیکه له گه لت قسه بکه م ؟

وتی : به دناییه وه که ده توانی ، کیشه نییه ، خوشحال ده بم .

وتم : به هیوام که شهویکی خوشت هه بیئت .

کاتی که ته له فون که م بری ، تازه زانیم که نه من ناوی نهوم پرسی و نه نهویش ناوی من ، به لام ده لیی چند هزار سال بوو که ده مناسی . به ماندووویه وه له سهر ته خته که م دانیشتم و هه ستم به وه کرد که بریک باستر بووم ، چاوم له ده فته ری بیره وه ری و پینووسه که م کرد و هه موو بیره وه رییه تاکه که سییه کانم هینایه وه فکری خوم که له پشت میزی نووسینه وه هه بووم ، له ته خته که م تاگوو میزی نووسین مه و دایه که ی وه ها نییه ، به لام چند روژیک بوو که بویری نهوم نه بوو که بجمه نزیکی میزی نووسینه وه و شتیک بنووسم ، ترس له نووسین شاید خراپترین رووداویک بیئت بو نووسهر ، له کاتیکدا میشمک پر له چیروکی نوئی بوو به لام ده لیی پینووسه که م وشک ببوو ، ههر چهنده گومانم نییه که نهوم رووداوه به هوئی چاپی دوااین به ره ممه وه بوو ، کتیبیک که هیچ چاپخانه یه ک ناماده نه بوو که له سهری سه رمایه گوزاری بگات ، خویشم پاره یه کم نه بوو که چاپی بکه م ، له بهر نه وه ش ماندووویه تی و شهونخونی له جه سته مدا مابوویه وه ، ریک وه ک نه کته ریکی شانو که پاش ته واو کردنی شانو که ی ده بییئت که که س له هو له که دا نییه تاگوو چه پله ی بو لیادت .

چند روژه که بیر له وه ده که مه وه که چیدی نووسین بخه مه لاه ، شاید بریاریکی نیحساسی بیئت به لام کاتی که سه یری ژیانم ده که م ، ده بینم که کاترمییری زوره که له پشتی میزه که دام و بو بیداری مروقه کان چیروک ده نووسم ، نهو چیروکانه ی که به خیرایی له بیر ده کرین ، چون مروقه کان چیروکی ژیان خوشیان فراموش ده که ن چ بگات بهو چیروکانه ی که له نیو کتیبه کانداه یخوینن ، به خوم ده لیم که له جیگای دانیشتن له پشت میز و نووسین ، کاریکي دیکه بکه م و چیژ له ژیان بهرم ، بو نمونه ده توانم فیری ئاکاردیون بم و له خیاباندا بو خه لک موسیقا لیدهم ، یان ده توانم خوم جوانکاری بکه م و وه کوو گالته چی ناو سیرک بزه بخه مه سهر لیوی مندالان . به لام له وانده یه باستر بیئت که بو مندالان چیروک بنووسم ، چون چیروکی سه رده می مندالی له بیری که س ناچیته وه ، هه موو که س چیروکی عه شقی مندالیان له بیر ده مییئت یان چیروکی ده رچوون له قوتابخانه یان نهو چیروکانه ی که به شه ودا بو یان ده وتری تاگوو بخه ون ، به لام ههر به خه بهر ده میین . به لام مروقه کان کاتی گوره ده بن ، ده گوړین و بهو چیروکانه ی که بو بیداری ده نووسرین ، ده خه ون .

ههستم بهوه دهکرد که پیوستم به ماوهیهکی زوری پشودانه ، بهلام دیاره که میسکی نووسریک هیچکات ناتوانیت نارام بگریت و ههمووکات خهریکی دارشتنی بیروکهی نوییه و نهووسینی نهو بیروکهگهله خوی دهبیته هوئی نهوهی که ماندووویهکهی چند قات بیتهوه .

چاوم له کاتزمیر دهکرد ، دهی شهو بوو ، لهسهر جیگا ههستمهوه و جامی قاوهکانم کو کردهوه که چند روژیک بوو له سهر میزهکه مابوونهوه . له ماوهی چند روژی پیشودا ههموو نهو کارانهی که بو دۆزینهوهی خۆم پیوسته ، کردومه ، باشرین بۆنم له خۆم دا ، نهو جلهم لهبهر کرد که ههزم لییهتی ، روژتمه نهو خیابانهی ههمیشهیی و له ژیر باراندا پیاسم کرد و پاشان گهپامه مالهوه ، قاوهم درووست کرد و نهو ئاههنگم چند جار گوئی گرت که ههزم لییهتی ، له تۆی کتیبهکان و نووسراوهکان و ریباره جوراوجۆرهکان به دواي خۆمدا دهگهپام . بهلام هیچ کام لهو ریگاگهله چیدی کاریگهری پیشووی نهبوو ، نهو ههستهی که ئیستا ههمه ناویکی تاییهتی نییه و له بازنهی هیچ ریباریکدا خوی ناگریتهوه ، ههستیگه له نیو تهنیایی و بیگهسیدا ، راستیهکهی نهگهردهتوانی لهم سهرگردانییه پزگار بم به دنئیاییهوه بی کهسیم ههلهدهبژارد ، بی کهسی زور راستگوئیانهتره ، بهلام تهنیایی نه ، تهنیایی بهردهوام نازارت دهوات ، لهبهر نهوهی فکر لهوه دهکهیتهوه که لهوانهیه تیکهلی کهسیکی دیکه بیت .

له ژوورهکهم چوومه دهرهوه ، مائی بچووکی من وهکوو ههمیشه تاریک و بیدهنگ بوو ، تهنیا رووناکی زهردرهنگی چیشتخانه کهمیگ مالهکهی رووناک دهکردهوه . تۆز له سهر ههموو کهل و پهلهکانی مالهوه نیشبوو ، ماوهیهک بوو که دهستیگم به مالهکهمدا نههینابوو . گهشتمه چیشتخانه و جامی قاوهکهم خسته نیو قاپشۆرهکه و دهرگای کایینهکهم کردهوه به شوینی دوايين بهستهی نودل دهگهپام ، نهو کارهی که بو ماوهی چند روژ بهردهوام دووپاتم کردبوویهوه بهلام نهنجامیکی نهبوو ، چوومه سهر ساردکهروهوه و کهمیگ کهرم دۆزییهوه و خسته سهر ناییک . کاتی یهکهم تیکم خسته دههمهوه ، چاوم به وینهی سهر ساردکهروهوه که کهوت ، جوولهلم پرا و دههم وهستا ، وینهی نهفرهتی ، تاکه وینهی خۆم و باوکم که له شهش مانگیدا پیکهوه گرتبوومان ، ههمووکات ئاواتم دهخواست که خۆزگه نهو وینه نهدهبوو ، بهم شیوه شاید ئاسانتر لهگهله نهبوونی باوکمدا رادههاتم . به وینهکهیدا دیار بوو که دلئیکی میهرهسانی بووه ، باوکم هونهرمهاند بوو ، هونهرمهندیگ به کاریگهری زۆروهوه ، باوکم به جوړیک له نیو میسک و دلی دایکمدا پهخهی کردبوو که دایکم ههمووکات یادی دهکرد ، من به پیی پهیقهکانی دایکم بهوه گهشم که پیاوی هونهرمهاند نه ریش و سمیلئیکی تاییهتی ههیه و نه ههلسووکهوتیکی سهر و نه ههول دهدهن که قسهی زل بکهن ، به پیچهوانهوه زۆربهیان کهسانیکی سادهن و دهستهکانیان بههیره ، نهو شتهی که هونهرمهاند دهکات به هونهرمهاند نهوهیه که بهراستی عاشقی زنیگ بیت . به پروای من خوشهویستی مهزنترین بهرههمیکی هونهرییه که هونهرمهاند دهتوانیت بیخولقییت .

گه پرامهوه بو ژورره كهه و ميهراڻى هاومال و دوڤتى نزيك ميني كه پاش چهند روژ بى خه بهرى گه پرابوويهوه . ههميشه كتوپر دهروشت و دياريش نه بوو كه بو كوئ ده چيٽ . ميهراڻيش وه كوو من نووسهر بوو به لام كتیبه كاني نه و فروشي باشى ده كرد و ههموو چاپخانه كان به دوایه وه بوون تاكوو له گه لى گريه ستي به نرخ بكن ، ته نانهت دووان له كتیبه كاني كه خوئ به فره نسي وه ريگيرابوون و له پارسدا و له بونهى واژوكرديدا سهدان كه س هاتبوون و له روژنامه كان و ميديا كاني فره انسدا باسي نمونه يي بووني كتیبه كاني ده كرا ، به پراوى من ميهراڻ شاياني نه وه ههموو سه ركه وتنه بوو چون به بى زيده روئى ميڤيكي داهينه ري هه بوو ، به وتهى خوئ ، نه دب و چيروكنووسين له ههموو كانان پيوستي به داهيناني زورتر هه يه .

ميهراڻ كوئى نالتوني وه كه ههميشه له بهر كردبوو و كاني كه له ده لاقه وه چاوى له دهره وه ده كرد ، جگه رى ده كيڤشا ، كاريك كه من رقم لييه تي ، چهندين جار پيم وتبوو كه هزم لى نييه كه ژورره كهه بوئى جگه ره بدات ، چهند ههنگاوئيك چوومه پيشه وه و جگه ره كهه له ده ستي سهند و له ده لاقه كه وه فريم دايه دهره وه ، ميهراڻ به سه رسورمانه وه وتى : چى ده كهى ؟ نابئ هينده خو پاريز بيت ! .

وتم : ده زاني كه رقم له بونه كه يه تي .

وتى : نه مزاني له ماله وهى .

وتى : پيش تو ليره بووم ، چى بووه ، له چى بيتا فته تي ؟

له سه ر ته خته كهه دانيشتم و ناخيكم هه لگيڤشا و وتم : نه ، ته نيا نه ختيك مانووم ، ده كرى پرسياركت لييكه م ؟

ميهراڻ ديسان جگه ره يه كهى خسته سه ر ليوى و دايجيرساند و وتى : فره موو .

نه م جار نه متواني به رگري لييكه م و وتم : په يوه نديت له گه ل باوكت چوڻ بووه ؟ خوشت ويستوه ؟

هه روا كه جگه ره كه به گوشه ي ليويه وه بوو و هه وئى ده دا كه هه ناسه ي ليبدات ، وتى : پيم وا بيت ده بئ نه و ينه له سه ر سارد كه ره وه كه لابه يت .

هه ناسه يه كهى ديكه ي له جگه ره كه دا و ناخيكي هه لگيڤشا و وتى : به دنيا ييه وه كه خوشم ويستوه ، به لام باوكم ههميشه له سه فر بوو ، به م هويه ش بيره وه رييه كهى نه وتوم لى نييه ، له راستيدا زور جدى بوو ، سامانيكى زوريشى هه بوو به لام هيچى به من نه دا .

پرسيارم كرد : بوچى ؟

وتی : " کهسیکی تایبەت بوو ، دەیگوت که خۆت دەتوانی پاره پەیدا بکە ، له بیرمه که جیژنی لەدایکبوونی چوارده سالهیم بوو که دەستی گرتم و منی برده ژیر زه‌وینه‌که و وتی : ئیستا کاتی هاتوو که شتیکی گرینگت نیشان بدهم ، ئەمه نه‌ییه‌کی گه‌وره‌یه ... " ، من هیچکات بۆم نه‌بوو که بچمه ژیر زه‌وینه‌که ، له‌به‌ر ئەوه‌ش هه‌مووکات بیرم له‌وه ده‌کرده‌وه که له ژیر زه‌وینه‌که‌ماندا نه‌خشی خه‌زینه یان ریگایه‌کی نه‌ینی هه‌یه ، به‌لام کاتی که باوکم ده‌رگای ژیر زه‌وینه‌که‌ی کرده‌وه بینیم که باوکم کۆمه‌لیک له په‌پووله‌ی جۆراوجۆری کۆکردۆته‌وه . باوکم وه‌ک بلیی که بینینی په‌پووله‌کان هه‌مووکات بۆ ئەو شتیکی نوێ بووه ، جگه‌ره‌که‌ی هه‌لکرد و وتی به‌ من : سه‌یروسه‌مه‌ره‌یه ، وانیه ؟ پیت خۆشه‌ جواترینیان بیننی ؟ وتم : به‌ دلنیا‌یه‌وه ، هه‌ستاو و دەستی کرد به‌ گه‌ران له نیو کولکسیونه‌که‌دا ، له‌و کاته‌شدا هه‌ناسه‌ی له جگه‌ره‌که‌ ده‌دا و په‌پووله‌ی په‌نگاوه‌رنگی نیشان ده‌دام و باسی ورده‌کاری و شیوازی راوکردنیانی ده‌کرد . تاکوو ئەو په‌پووله‌ی که مه‌به‌ستی بوو ، دۆزیه‌وه ، به‌لام ئەو په‌پووله‌ ناسایتترین په‌پووله‌ی کولکسیونێ باوکم بوو ، با‌له‌کانی سپی بوو که هیچ نه‌خشیکی تایبەتی له‌ سه‌ر نه‌بوو ، چەند خۆله‌ک چاوی برپیووبه په‌پووله‌که ، جگه‌ره‌که‌ی خسته‌ لاره‌ و وتی : ئەمه‌ خۆبه‌تی ، ده‌بیننی ؟ تایبەته ، له‌وانه‌یه‌ ساده‌ بیته‌ به‌رچاو به‌لام جیاوازه ، ئەمه‌ له‌ پر هاته‌ پێشه‌وه و له‌ هه‌وادا سه‌مایه‌کی بۆ کردم و نازیکی کرد و پاشان فری و رۆشت ، منیش یه‌کسه‌ر تۆری راوه‌که‌م هه‌لگرت و که‌وتمه‌ شوینی ، من په‌پووله‌ی زۆرم هه‌بوو له‌ هه‌موو جۆر و په‌نگیگ ، به‌لام بۆ به‌ده‌سته‌ینانی ئەم یه‌که‌ زۆر هه‌وڵم دا و به‌دوادا رۆشتم و هه‌موو وزه‌م بۆی دانا ، منی برده‌ شوینیکی نامۆ ، منی له‌ خۆمدا ون کرد ... "

وتم : " دوا‌یی چی روویدا ؟ په‌پووله‌ سپیه‌که‌ی پیدای ؟ "

وتی : به‌لێ ، دیاری جیژنی له‌دایکبوونم بوو .

وتم : ئیستاش ماوه‌ له‌ لات ؟

وتی : نه ، ونم کرد ، چون بۆ به‌ده‌سته‌ینانی هیچ هه‌وڵیکم نه‌دابوو ، باوکم کاتی که به‌مه‌ی زانی زۆر توورپه‌ بوو ، پاشان بریاری دا که هیچ له‌ سامانی خۆی به‌ من نه‌دات تاکوو خۆم بۆ ئەو شته‌ی که ده‌مه‌ویت هه‌وڵ بده‌م ، ده‌یوت به‌م شیوه‌ ئیتر ونی ناکه‌یت .

وتم : باشی ئەوه‌یه‌ که بیره‌وه‌ریه‌کت له‌گه‌ڵ باوکت هه‌یه ، من ئەوه‌شم نییه ، سالیگ ته‌مه‌نم بوو که باوکم مرد به‌ هۆی پیکدادانی ماشینه‌وه .

به‌ ئەوه‌په‌ری گرینگی نه‌دانه‌وه‌ وتی : به‌ داخه‌وه ، قاوه‌یه‌ک بخۆین ؟

وتم : واز بینه ، تۆ هیچکات قاوه‌که‌ت ناخۆی .

وتى : شايد بمهويت جاريك تاقى كه مهوه ، گويم له قسهكانت بوو له گه ل ئه و كچه ، وتووېژيكي تايهت بوو .

به سهرسورمانهوه وتم : تو گويت گرتبوو له قسهكانمان ؟

وتى : نه ، بهلام دهنگى فونهكه بهرز بوو ، منيش گويم ليوو ، ههزم له وتهكانى كچهكه بوو ، به تايهت لهو شوينهيدا كه دهگوت ، ترس لهوهى كه نهيهت يان نهوهى كه درهنگ كهويت .

وتم : " بهلام ههميشه درهنگ دهبيت ... " .

وتى ؟ نه ههميشه ، كاتى كه هيشتا درهنگ نهكهوتوه ، ناگامان ليى نيه .

وتم : له كات دهنرسى ؟

جگهركه لهسهر ليوى لابرده و وتى : ناي كهسيك ههيه كه له تيپهروونى كات نهترسي ؟

ئوانه مهترسيدارن ، ئيمه به ديوارى مالهكه ماندا ههئيدهواسين ، له دهستى دهكەين ، ته تانته له ويستگه شهمهندهفهر دايدهنين . بيستمه كه له داهاتوودا روباتهكان هينده بههيز دهبن كه دهتوانن مروف له ناو بهرن ، بهلام نهوهيان له بير كرووه كه مروف چهند سهد سال پيش شتيكى داهيناوه كه ههر سانهو گياني مروفكهكان دهگريت ، كاتزميرهكان ، كاتزميره ناوانبارهكان ، كاتزميره كه له رهقهكان ، ميلهكانى به بى هيچ گويدانيك دهسوورينهوه ، بهو دهنگه ههميشهيه ، تيك تاك ، بهنگ بهنگ ، كاتى كه دهنهويت كاتزميرهكان خيرا برون ، گيانت لى دهستين و له سهر خو دهرون ، بهلام كاتى كه دهنهويت له سهر خو برون ، به خيراى دهرون . كاتزميري من چيدى تيك تاك ناكات ، چون روژيك كاتزميري كهوت چاوهروانى كهسيك بووم و درهنگ هات ، زور ترسام كه نهكا ههر نهيهت ، لهبهر نهوه باترى كاتزميرهكه م دهرهينا . ئيستا ئيتر كاتزميرهكه م ههمووكات كاتزميري كهوت نيشان دهوات . راسته كه ئيتر ميلهكانى كاتزميرهكه م ناسوورينهوه ، بهلام دهنگيك له نيو دهمارهكان و ليدانى دلهم دهبيستم كه دهليت تيك تاك ، بهنگ بهنگ ، تيك تاك ، بهنگ بهنگ .

له سهر تهختهكه راكمشام و وتم : لهبهر نهوهيه كه هيچكات كاتزمير له دهست ناكهى ؟

وتى : ريك وايه ، پياوى بى كاتزمير ، يا كاتزميرهكان ناوهستن ! ، به راى تو ناويكى گونجاو نيه بو چيروكيك ؟ چيروكيك سهارهت به كات ، تاكهى دهنهويت ههر سهارهت به عشق و عاشقى بنوسيت ؟

وتم : نهوهت له بير بيت كه عشق بهشيكي گرينگى ههموو مروفكهكانه و مروفكهكان خويان به گريدراوى عشق دهبين .

وتى : ناي نهمه بهكارهينانى عشق وهكوو نامرازيك نيه بو مهبهستى خوت ؟

وتم : نه ، عشق وه کوو تامی خوار دنه .

وتی : تام پیدانی له راده به دهه ، خوار دن ناخوش ده کات ، ده بی له فکری چیرۆکی نوێ بیت ، وه کوو چیرۆکی کهسانی که له دونیایه کی دیکه دا ده ژین ، باشه ؟

وتم : تو پیت وایه ئه مه بیرو که یه کی نوییه ؟ چیرۆکی زوریان سه بارهت به مروقی دونیایه کی دیکه نووسیوه .

وتی : ده توانین بلیین که هیچ بیرو که یه کی نوێ له دونیای چیرۆک نووسیدا بوونی نییه ، به لام ده توانی به روانگه یه کی نوێ چیرۆکه کهت بنووسیت ، به پیکهاته و نووسینیکی جیاواز .

وتم : ده ترسم ، ده ترسم دیسان وه کوو کتیبی پیشووم ، واته کتیبی دهسته و تا قمی خه والوو هکانی به سه ردا بیت ، ده ترسم دیسان کهسانیکی دیکه وهرن و بلیین که تو کوپیت کردوو .

وتی : گوێ مه ده به قسه کانیان ، من پاش چه ندین ساڵ زیان له گه ل ئه م خه لکه به و ئه نجامه که شتووم که مه ترسیدار تر له و کهسانی که هیچ کتیبیکیان نه خویندوو ، ئه و کهسانه ن که ته نیا چه ند کتیبیکیان خویندو ته وه . ئه وان خویان به رۆشنبیر ده زانن و ده یانه ویت سه بارهت به هه موو شتیگ بۆ چوونیان هه بیته ، هه ر رووداو و چیرۆکیگ بۆ ئه و کتیبانه ده گه رپینه وه و باسی دێر به دێری ئه و کتیبانه ده که ن ، دلتیا به ئه گه ر ئه وان رۆشنبیری راسته قینه ده بوون سه بارهت به و شتانه ی که پیشه ی ئه وان نییه بۆ چوونیان نه ده بوو ، هه وره ها ته نیا به خویندنه وه ی چه ند کتیبیگ رازی نه ده بوون . که وایه به هه موو تواناو به رده وام به . به لام ئه م جار ه پیشنیارت پیده که م که چیرۆکه کهت ته واو بکه یته .

وتم : من هه موو کات چیرۆکه کانم ته واو ده که م .

وتی : ته نیا لاپه ره کانی کتیب ته واو ده که یته ، به لام ئه و چیرۆکه ی ئالۆزانه ی که دایده ریژیت ، هیچکات به کو تایی ناگه ن .

به ره و لای ده لاقه که رۆشتم و وتم : ئه وه شیوازی منه ، چاو له خه لک بکه ، ده روون بۆ شاری یاری و پاره یه کی زۆر خه رج ده که ن تا کوو به چنگا لیک بوو که له یه کی گهروه ی قیزه ون له باکسیکی شیشه یی ده ربیین ، له کاتیگدا ئه و چنگا له جوړیک درووست کراوه که نه توانیته بوو که له جوانه که ده ربییت . ئه مه یاسای زۆرینه ی یارییه کانه ، مروقه کان ده بی تا کوو سنووری سه رکه وتن بچه پیش ، به لام هیچ کهس بۆی نییه بیته براوه ی کو تایی . نابێ ههستی سه رکه شی مروقه کان بکوژیت ، مروقه کان هه مووکات چه زیان له یاری کردنه . هه ر له بهر ئه وه یه که به شیک له نووسه ران کو تایی به چیرۆک نا هیین ، ساحیره کان نه یینی سحره کانیان به کهس نا لێن و زۆر به ی مروقه کان ههستی خویان به یه کتر نا لێن ، چون ده ترسن که یاری به کو تایی بگات .

گوئی گره میهران ، کاتی که مرۆقه کان بزانی که چی له میشک و دئندایه ، چیدی هوکاریک
نایین بو یاری کردن و مانهوه . ته نیا کهسانی به وه فا ده میننه وه .

وتی : واته بو پابه نده کان بنووسه ! .

بزه یه ک گرتمی و وتم : به وه فاکان ! جاروبار له خوّم ده پرسم که ئایا هیشتاکوو که سیک هه یه
که منی له بیر بیّت ؟

وتی : بیر له نه مری بکه وه ، تو هه ر ده مریت ، به لام ئه وه ی که ده نینوسیت ، نه مره .

وتم : میشکم له چیرۆکی نوئی و نه خشی ئالۆز ته نراوه ، به لام ده ترسم میهران ، ئه و
نووسراوانه ی که نه خویندریته وه چ گرینگیه کی هه یه ؟

وتی : نیگه ران مه به ، هه ر روژیک ده بیّت که بخویندریته وه ، ته نیا ئه وه له بیر مه که که ده بی له
کاتی نووسینی چیرۆکه کاندایه نان بکه یت و بو به کرداری کردنی نه خشه کانت بویریت هه بیّت

.